

Nr 92.

Av herr **Selberg m. fl.**, om *anslag till byggande av nybyggsvägar.*

Uti innevarande års statsverksproposition, nionde huvudtiteln, punkt 109, har det sedan fyra år med 50,000 kronor utgående statsbidraget till byggande av nybyggsvägar, av vissa i propositionen angivna orsaker, sänkts till 40,000 kronor.

Då de skäl, som angivas såsom grund för den föreslagna sänkningen, icke synas vara särskilt bärande och då i varje fall anslagets sänkning synnerligen orättvist drabbar de län och de människor, som hava stora behov av anslagets höjande i stället för en avsevärd sänkning, synes oss denna sänkning icke böra ifrågakomma.

Det bidrag, det här gäller, skall, som bekant, fördelas av vederbörande länsstyrelse med en fjärdedel till en tredjedel och i undantagsfall med högst hälften av beräknad kostnad för vägföretagets utförande, och då det avser åstadkommande av vägar till avsides belägna odlingsmarker, i Norrland och Dalarna, som finnas vara väl ägnade att användas till jordbruk och framtida bebyggelse, synes det, som om frågan om detta bidrags beviljande borde få påräkna riksdagens särskilda intresse.

Tryggheten för en i dessa tider till självhjälpsändamål välsignelsebringande fördelning av bidraget synes också enligt gällande bestämmelser föreligga.

Förslaget om sänkning av bidraget från 50,000 till 40,000 kronor motiveras endast med, att tvenne län, Gävleborgs och Västernorrlands län, ej uttagit för dem reserverade medel. Att dessa uttagna medel måst reserveras synes i sin tur tydligen bero på, att övriga länsstyrelser, t. ex. Västerbottens och Norrbottens, icke ansett sig kunna begära att erhålla för andra län avsatta bidrag. Det torde därför kunna ifrågasättas lämpligheten av att fastlåsa anvisade medel på detta sätt. När behovet är så stort, som här visat sig vara fallet i de nordligaste länen, böra medlen insättas där de behövas och under det budgetår för vilka de ställts till förfogande.

Att behovet av ytterligare bidrag förefinnes framgår av den i propositionen förebragta utredningen. Endast inom Västerbottens och Norrbottens län förelåg förslag till vägar av ifrågavarande typ till en beräknad kostnad av 746,000 kronor, vilket motsvarar ett medelsbehov av 243,600 kronor, om man räknar ett statsbidrag av en tredjedel av den beräknade kostnaden.

En avarbetning av dessa vägar allenast inom de två nordligaste länen under t. ex. 5 års tid skulle kräva ett anslag av 49,600 kronor per år. Därtill kommer, att i dessa tvenne län är under handläggning förslag för nära 300,000 kronor, vilka förslag beräknas bliva färdiga under innevarande vinter. Medelsbehovet till ett kommande år blir sålunda ännu mycket större, om icke anslaget nu höjes.

Genom alltjämt inkommande ansökningar till länsstyrelserna om förordnande av lämpliga förrättningsmän till planläggning av dylika vägföretag framgår också tydligt, att behovet av dessa vägar är synnerligen trängande. Genom nuvarande brist på arbeten å områden utanför jordbruket är det ju också helt naturligt, att jordbrukarna sträva efter att erhålla hjälpmedel för att åt sina barn skaffa dels arbete omedelbart och dels utkomstmöjligheter för framtiden. Dessa utkomstmöjligheter försvåras i hög grad, för att icke säga att de omöjliggöras, därest jordbrukarna icke kunna skaffa sig vägar till sina utmarker.

Vederbörande intressenter hoppas givetvis att inom rimlig tid erhålla stats- och landstingsbidrag till utförande enligt de, ofta med avsevärda ekonomiska uppoffringar, åstadkomna vägförslagen och på det sätt kungl. kungörelsen av den 14 juni 1929 angiver. För en mängd med statsbidrag utdikade myrmarker väntar man sålunda endast på möjligheten att få bygga nödtorftig väg för att kunna fullt nyttiggöra de vid utdikningen nedlagda medlen.

På grund av det anförda få vi sålunda hemställa,

att riksdagen måtte med anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nionde huvudtiteln, punkt 109, besluta att såsom statsbidrag till byggande av nybyggesvägar för budgetåret 1932—1933 i stället för äskade 40,000 kronor anvisa ett extra reservationsanslag av 75,000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1932.

Reinhold Selberg.

H. Lundström.

O. E. Sandberg.

P. J. Näslund.

J. P. Dahlén.

N. E. Nilsson.

Ernst Hage.

Jöran Grapenson.

O. W. Lövgren.
